

בניר-עם

לחו הסאנקים לארץ-ישראל, כדי לדכא מהומות ערביות, רכב קארידג' על אחד מהם, וכך ראה בפעם הראשונה את פניו של קבוץ עברי. כשפרצה המלחמה ניתנה לקארידג' ההודמי נות לבדוק את גלגליו בקרב. במפקד פלוגת שריון, השתתף בכל המערכה על אפריקה הצ' סונית, שרת זמן קצר ב"פטרול המדבר לטוח אדום" הנודע, נחת בסיציליה, פלש לאיטליה — עד שעבר את תקופת-המאסקימום של שרות קרבי, ושלח חזרה לבריטניה.

שם הועמד בפני הברירה — לשקוע בעורף, לבחור לעצמו יחידה חדשה, הוא בחר בחזרה אומינית: הצטרף לדיביות הצנחנים הששיה (ארגנה, ריון, ארץ-ישראל), השתתף בצניחה המפורסמת על גדות הדיין. אחרי הריסר שנות שהדיביות נשלחה לדכא את פעולת המחותר בישראל.

בינתיים נשא לאשה צעירה יהודיה, ילדת בסרביה שהגרה לאנגליה. באחד הימים גברה תשוקתה של זו לעלות לארץ, להצטרף אל אחיה, מוכתר ניר-עם. לפני שנה הגיעה יחד עם בעלה ושני ילדיה — תמר, הגינית בת ה-6 ומיכאל, בן ה-5. כפרש-לשעבר קיבל את התפקיד הקרוב לו ביותר, מן המבחר המצומצם של הקבוצה: טפול בפרדות.

כרובלת, דבשת, סביבון. הקבוצה אישרה את תכניתו של קארידג' בהתלהבות. אין עשועים רבים בדרום ארץ פלשתיים. התחרות הבטיחה להיות מענינת, לשבור את חדגוניות החיים, החלס: כל הברי הקיבוץ יתגייסו, כשופטים, ביום ההתחרות.

את יתר ההכנות העצומות של תחרות כה קשה קיבל קארידג' על עצמו, ומבחינה זו היתה התלהב מפעל מיוחד במינו: מפעל שהוכן כולו ע"י איש אחר ויחיד. הוא סייר על אפי' נוער באדמות הקיבוץ, ניסה מסלולים, בדק את האפשרויות — עד שהיה משוכנע כי מצא את המסלול הנכון, מסלול הכולל את כל התלאות העלויות להלהיב את דמונו של אופנוען: חצית גחלים, עליות תלולות, וזיות חדות, בוק, סל' עים, גבעיה.

פעמים רבות ישב קארידג' בקטע של חזיה, שרטט מפה של השטח אשר לפניו, המציא כינויים לעצמים בנוף. עתה חזר על התרגיל, בהמור בריטי אופניו — שירטט מפה של המסלול ומצא שם מתאים לכל קטע: "כרובלת", "דבשת" (לפי מבנה הקרקע), "סביבון" (כמה סיבובים חלים), "נחל שמואל" (על שם הממונה על הביוב בניר-עם, שגרם להשתפכות הנוזלים הבלתי-אהודים ויצר, בהזנחתו, תנאים אידיאליים לתלאה), "אילות נתן" (סיבה דומה), "ביצה בנימיני", "גבעת זיקוקין", "תל-פרה", ועוד.

אחר-כך בא העיקר: ניסוח כללי התחרות. המהירות אינה קובעת, וזכה זה אשר הנקר דות המעטות ביותר נוקפות על חשבונו, כלומר זה העובר את כל קטעי המסלול מבלי להר' ירד רגל על האדמה, מבלי להיעצר אף פעם אחת, מבלי להיתקע בבוק, את ההוראות שלה לכל כנפי הארץ, המזין את כל המעוניינים להשתתף בתחרות, כיחידים או כקבוצות.

סוסים וגלגלים. משעות הבוקר של השבת החלי המנועים מטרטרים בקבוצת ניר-עם. על סוסים, גלות וטרקטורים באו השכנים — 'ושבי' ארץ פלשה, מולדתם של שועלי שמשון, אשר על שמם נקראה התחרות הקודמת.

אחרים באו האופנועים-החיפאים, אנשי הגימאע, צעירים ושוקקי מרץ; אנשי המועדון התל-אביבי שנוצר אחרי תחרות העולם הזה; אנשים בלתי-מאורגנים, בסך-הכל כ-50 אופנועים, שנשאו לא רק את רוכביהם, אלא גם חברים ודידות. למרוץ עצמו נכנסו 12 איש.

יפה מן הקולנוע. כשניתן את הוינק, והשופטים תפסו את מקומות התצפית לכל אורך המסלול, יצאו המתחרים, איש אחרי רעהו, ברוחים של דקה. לצופים, שהתרגשותם הגיעה לשיא, נתגלתה תמונה שעלתה כיופיה על מר-בית יומני-הקולנוע: האופנועים טיפסו בעליות, נתקעו בבוק, התהפכו, חצו אפיקי-נהלים תלר-לים, מפעם לפעם נאלצו הצופים להושיט יד, למשוך אופנוע שנעצר בעליה או נתקע בירידה. בלש בהיעדרו, כרגיל: יומן "כרמל".

בשעת הסיום נהברה, כי שוב עומדים בראש שלושת הכוכבים של מרוץ העולם הזה: במקום הראשון (108 נקודות) עמד מרדכי קריצמן, בן ה-28, מקרית-מוצקין (שער העולם הזה 685), אלוף גביע שועלי שמשון (מצילס 3,5 כ"ס), מקום שני (111 נקודות): יהודה-ענן (שער העולם הזה 683), התל-אביבי, בן ה-25, שנמנה על ראשי המארגנים של התחרות בגבעתיים (טריומף 3,5 כ"ס), מקום שלישי (117 נקב דות): ישראל זונברג, החיפאי בן ה-26, שפם עבה ואופנוע צהוב; העולם הזה 685.

13 נקודות בתעלת השמן: קלמן לאיוש, עולה חדש מתל-אביב, נתקע בבוק הסמיך בקטע שנקרא בצדק, "תעלת השמן". בסך הכל עלתה לו תמונה זו: 8 נקודות על חשבון עצירה, 5 נקודות על-חשבון הורדת שתי רגליו על האדמה.

